

2. szám.

Jan. 11-én 1862.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képpel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. **6** frt., 6 hóra jan.—jun. **3** frt., és 3 hóra jan.—mart. **1** frt. **50** kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárnál. — **Kiadó-hivatal:** Pest egyetem-utca 4-dik szám.

XI. kötet.

MÉGIS BUNDA A BUNDA.

Kiforgatják, beforgatják,
Szegre teszik, sutba rakják,
Régi divat! félrevetik,
Viselését kinevetik.

Hanem azért, már csak azért,
Mégis bunda a bunda!

Hoznak helyébe más módot,
Paletót és mentsikófot.
Gumiköpenyt, csuklyás ruhát,
Ez kell, az kell; vedd fel; no hát!

Hanem azért, már csak azért,
Mégis bunda a bunda!

A paletót gavalléros;
Hanem esőben elég rossz.
Nem állja ki a zivatart,
Biz az csak parádéra tart.

Hanem azért, már csak azért,
Mindig bunda a bunda!

A mentsikóf már jobb lenne:
Csakhogy zsenánt járn benne;
Ki felölti, keze lába
Mintha volna kalodába'.

És e mellett, mind e mellett,
Mindig bunda a bunda.

Gumiköpeny csak takargat,
De a havas zivatarba'
Nem melegít. Olyan biz a:
Mint az angol sympathia.

Hanem egyszer, ha már egyszer
Mindig bunda a bunda!

Csuklya sem jobb felöltőnek,
Ott nem takar, a hol kéne.
A fejet így úgy befedi,
Többít ördög elvetheti.

Hanem azért, már csak azért,
Mindig bunda a bunda!

1859. évből, és a január—aprilisi folyamból 1861. teljes számú példányokkal még folyvást szolgálhatunk.

A kit egyszer ez betakar,
Nem árt annak a zivatar :
Nyáron árnyék, télen szárnyék;
Aztán el is tart akár még.
Épen azért, de biz azért,
Mindig bunda a bunda!

Úri gúnya arra való :
Kiki magát begomboló;
De a ki ezt felveheti,
Kedvesét is melengeti.
Épen azért, de ám azért,
Mindig bunda a bunda!

Czifra urak, uraságok,
Hogy ezt hinni nem tudjátok!
Tudjátok. — Nem akarjátok. —
Azért fázik az irhátok.
Pedig azért, hej de azért,
Mégis bunda a bunda!

K—s M—n.

TALLÉROSSY ZEBULON LEVELE MINDENVÁRÓ ADÁMHOZ.

Tekintedezs barátom uram.

Ευρηκα! Hevrecá! Megtaláltam! Kicsibe elmúlt, hogy mint Pythagoras in puris flanelleklibus ki nem szaladtam utezara, kiabalni : „megtaláltam! feltaláltam!“ — Mit találtam? Kijarast labyrinthusból. Mi az a mostani labyrinthus? Az, hogy mint lehetne csinálni orszaggyűlést, a ki csináljon pinzt, és megis törvényes uton megmaradni? Quod sic demonstró. 1848-ik törvény azt mondja : *valasztó* az mind, ki fizet nyolcz forintot. Nem mongya : **mikor** fizet? Magyarazat csak természetes. *Niző publicum* az, ki fizet *szinhazba lipiskor* egy forintot. Tehat *valasztó* az, ki fizet „szavazaskor“ nyolcz forintot, mint **entréet**. Így írtetik azt a törvényt, a kik megcsináltak. Ez aztan a „vota ponderantur,“ = „votumok megterheltetnek.“ Hat nem irdemes nyolcz forint entréera alkotmányos actusnal, mikor komediahaz irdemes egy forintra? Senki ki nem zaratik, a ki fizet, szavazhat. Liberalis eszme! Egiszen amerikai-szabad-status gondolat! Ez

altal pro primo eliretik, hogy status is kap esztendőben egyszer-kítszer jutalomjátikot, a mi-ben ha csak három millio forintocska begyűn is, mar az is mingyart tiz millio forintnak az esztendei kamatja mai világban. Pro secundo eliretik, hogy *valogatott* közönség gyűl össze; a ki csak ingyen szereti larmaznyi, az otthon marad, vagy ujsagban adgya ki mirgit. Tertio : holmi irkafirkaszok, a kik opponálnak legjobban, követsighez nem jutnak, mert ezer votum kostal 8000 forint, az pedig nekik nincs. Quarto pedig törvénynek is elig titetik.

Kedves barátom uram! Mozd en nem varuk egyebet, mind hogy engemet e fölfödözizsemirt aranyba foglalnak, bankoba takarnak, — a mi lehetsigesebb : — s legalabb is nekem ajandikoznak gödölői uradalom *felit* : olyan forman, hogy *mikor szantanyi kell*, akkor lehet az enyim; *mikor aratnyi kell*, akkor a baro Sinaé. — Tehat engemet ezentul nagysagolni miltoztasik.

Tallérossy Zebulon.

Garan-szentbenedeki lapáttáncz.

Élt száz év előtt Garan-Szentbenedeken egy Szentiványi Rafael nevű jókedvű apát, ki a közel szliácsi, vihnyeí és szklenói fürdőkbe utazó, hozzá beforduló vendégeket szivesen látta, ebédre, mulatságra, lapáttánczra. A protocollum, melybe minden vendég az egyik oldalán veres, másikon fekete lapáttal a magúét kikapta, s a kapottat maga a fél vagy az apát

nyugtatta 1761-től 1799-ig, maig látható az ottani apátságban, magyar, német, sőt franczia nyelven írt ilyforma nyugtákkal :

1) Lapáttánczcal szoktak farsangot végezni; Benedek várban pedig legelső jövetellel lapáttánczot jártak; velem is eljáratták, ezzel bizonyítom, die 7 martii 1794. Sz. A.

2) Bebotlott Botlik Pál Benedek várába. Vélvén szerencsés lesz prókátorságában.

Meg is nyerte pörét, melynek jó bérére
Három fapecsétet nyomtak — felére. 1767.

3) Harmadnapos menyasszonynak kérésére
Szent Benedeken személye mentségére,
Kegyelem nem használt esedezésére,
Mert lapát ütettetett neki jobb felére.
Nem fordulhatott másképp kegyelem sorsa
Mert megcsipte — a lapátnak borsá.
Igy emlékeznek sz. Benedekről
— Juliana menyasszony
És — Zsuzsana kisasszony.

Öröm az ijedés után.

Zöld Marczy, 45 évvel ezelőtt a Hortobágnak ideiglenes ura, a Debreczenbe járó vásárosoknak rettentő vámosa, az Isten szeme előtt addig rabolt, Isten háta megöött — mint mondani szokta — addig lopott, mignem két társával a tiszafegyverneki száraz ágon akadt, s veszte után még sokáig a ponyvairódalom hőse maradt. — Egyszer, midőn Marczy épen Debreczen vidékét rettegteté, Acsádon E. urnál nagy vendégség vala, s minthogy a házi ur és vendégei másnap Debreczenbe valának indulandók, némelyekben nagy volt az aggodalom; hátha Marczy utjokat állja? Egy idegen nyelvmester kötötte az ebet a karróhoz, hogy ő ugyan meg nem ijedne a zsványoktól. E. ur emberünket megtréfálandó, béreseit zsványoknak felöltözteti, az utflere az erdőbe kiküldi. A béresék a zsvány szerepet jól vitték; bátran elfogták a kocsikat, s az uraktól pénztárczáikat elszedték. A nyelvmester komolyan megijedt, tárczáját szintén kiadta a beduinoknak, azután panaszolta az uraknak, hogy 150 ftot raboltak el tőle. E. ur a tréfát utóbb fölleplezte, de az árát kénytelen volt megfizetni, mert ámbár a béresék állítása szerint a tárczában öt forintnál több nem volt, az állítólag hiányzott 145 forintot a magából becsülettel kipótolta. — A ki végül nevet, legjobban nevet, s ez a nyelvmester volt, kinek a tréfa 145 forint tiszta hasznot hozott.

Egy disponibilis állapotba helyezett galliczainak erdélyországi jó barátjához írt levele szóról szóra.

Igen kedves barátom uram!

Három hosszú, leghosszabb honapiát elfojt. Edes drága Erdelország: bizon beteg vagyok, mindég haza busulom; kedves ország mind magyar szeretem! Edes János baczi uram öné bucsuzi levelit nálam drágo jandék — az minden szó mi benne van szivembe erőssen nukszik.

Nem kérdezek hol nukszik az emlekeztem, ha tudok hogy a becsületes magyar ember azém drága

baratom, jöj oh jöj az ide, ha lássak csak egyszer meg drága Erdilorszagot!

Kedvez barátom nékem ezen vilagon ninczen dragáb bruder három honap el fojt — de nékem három évi tortio voltam Lembergbe ott is szerenczitlenség, drágaság! rozs az ide!

Bizony az igaz tiszta szent szó! keszeri a világ! az Isten gondot visel. Lembergől előttünk! Isten tudod mere meg fogok hajtani!

Most huznak fizetisből minden honopon 20 pengő. Azon nihány krajezaral mit kaptunk a mobiliaert elfogt, se pénzet nincsen szegin vagyik. Ebe 40 ftot nintz modom ki tartottal 7 lelket!

Azon kirem szipen ides barátom külgyik nekem ha van 100 frt ha nintzen azutan bar 50 forint. Ugy remillek hogy gyövä esztendere becsületes fizetek vissza. — Itt minden nagyon drága szállasert rosz még is fizetek 15 frt honapiára, hát a kosztot vikony — a guniat — a gyertyát — hol fizetek a Feruska urfi tanitonak — ha mit oekonomiaval veszitek is az ember, mig is minden honnappára kel 80 ft — s nékem csak nedven van. — Minap kaptam ed levél Bétsből N. urtól, irio hogy Erdilorszaghoz fogt menni — de miért! mijen okaért! ott is most ud mint Magyarorszagban! ujsagban nem olvaztam semi szegin világ! de miért — mi tudunk mind a kette igazán? kedves bruder drága barátom!

Hogy lenni az édez gyermekeknek — mi csinálják az én kedves volt város, és hová jött becsületes emberekek? báton csak egyszer tudok meglátni. Mikor penezioba mennek, azután oda jövök hol lakik a kedves bruder drága barátom! bizonson azon más baráti joszag arendaba fogok tartani, de első három évi pénz nélkül? jó lesz? Szeretem Erdelország — od kell nékem halnyi, hol enim ketto kedves urfi, és kisasszony nukszik! az Isten velunk.

Tisztelem mind Erdelországi embereket — a B—i fiu minden pertzbe jün ide tud nékem levelet hoznyi kedves barátomtól külömbenen is maradtam én a felesigem tisztelet barátja.

= Báró X-nek két ujját kissé össze találta ropantani a gözkocsi. Nyomban futtatott egy cselédet házi orvosáért, de az hon nem találtatván, a városi főorvost hivatá.

Nagy főcsóválás közt az érdemes orvos ur bekötozte a fatum által nem talált ujjakat, s rendelé a sérült kezét fris vízben áztatgatni.

A báró különösnek találván a dolgot, tudakolá: hogy miért épen egészben maradt ujjait kötözi be?

Az orvos röviden felelé: Hogy meg ne hűtsék magukat a fris vízben!

A megmagyarosodott német kocsmáros látogatáson felsőosztrákországi rokonainál.

1. Paraszt fiú. Uj! dem wachsen Haar unter der Nas'n!

2. Paraszt fiú. Uj jeh! der schaut ja rein aus wie a Schopfchen mit sein Federbuschen!

Biró. Der schaut ja rein aus, wie a Räuberhauptman; jetzt woas i net, soll i, oder soll i net — — —

Kocsmáros. Te nézni oda, wie er anglurrt, mir scheint der hat Scharf auf uns?

Neje. Schau net hin, sunst aretirn uns am End.

Kocsmáros. No wart, soll mir nur so aner in mei Wirtshaus komme nach Ungarn, den wer i a kurjoz anschauen!

Borkorcsolyák.

= Első rabló (pisztolyt szegezve a szembejövőre). Nem lenne ön szives nekem száz forintot kölcsönözni?

Második rabló (szinte pisztolyát elébe tartva). Én meg épen ötszáz forintot akartam öntől kérni.

Első rabló. Itt ugy látom tévedés van a dologban. Egy pár itcze bor ára lesz nálam. Az uj ismeretség áldomását igyuk meg.

Második rabló. Nem bánom. — Mindketten el. — A függöny legördül.

= No, hiszen szépen megjártam volna ma, mondá egy dicsekvő öreg úr, épen azon a helyen mentem el, a hol egy roppant vastag téglá esett le a háztetőről s halál fia vagyok, ha csak három órával hamarabb megyek arra.

= Nagynéne (a leánykákhoz). Ejnye, ugyan miért csúfították ugy el szép hajaitokat?!

Leányka. Hát édes atyám a pudlit megnyiratta s azt mondta, hogy egyuttal bennünket is nyirjannak meg.

A biztos ótalom.

Csak te jöj szorosán utánam, legalább nem ér a szél s az eső!

Borkorcsolyák.

= Egy várostól távol eső pusztáról, hol több gyerek betegen feküdt, egy apa beteg gyermekét kocsira tévén, beviszi a városban lakó orvoshoz, ily szókkal mutatva be :

— Ime uram, a gyermekek nálunk betegek, ezt az egyet behoztam *mustrának*, nézze meg, irjon nekik orvosságot, hogy meggyógyuljanak mindannyian.

= Sz. faluba haza jött vándorlásából egy szabó legény, ki miután ut jártában még Pesten is volt, elbizakodva mennyire felyül áll több tapasztalatlan kortársai felett, egyéb dicsekedései között azt mondá: „hogy ő annyira érti mesterségét, miszerint még

a Palatinusnak is tudna varrni nadrágot“! Ezen nyilatkozata nyomán elnevezték Palatinus szabónak.

— Az iskolás gyermekek próbatétükkor kérdi a tanító egyik fiutól.

— Mond el nekem kik az ország nagyjai?

— A Palatinus, országbiró, tárnok sat. sorban elmondá a fiu.

A tanító kérdi tovább :

— Megtudnád-e mondani fiam, hol lakik a Palatinus?

A fiu nagy hirtelenében felel :

— Takács Istvánékon felyül harmadik házban — értve a Palatinus szabót.

Egy kopasz monologja.

Borzasztó! hát már mindnyájan el akartok bucsuzni tőlem!! No, ha azt előre tudhattam volna hogy így leszünk, mégis több kimélettel viseltetem volna irántatok; nem vágtalak, nyirbáltalak, téptelek, tekergettelek, kentelekfentelek, égettelek, kuszáltalak, csavartalak volna benneteket össze vissza minden csak kigondolható irányban, ma így, holnap meg amúgy, ahogy a divat magával hozta, s nem úgy ahogy természetes kifejlődésetek iránya megkívánta volna! — Nem csuda, igazán, hogy végre meg-

untátok s elhullásra elszántátok magatokat; hanem tudjátok mit, egyet mondok kettő lesz belőle : jertek, térjete vissza még egyszer régi tűzhelyeitekre, ne féljetek semmit! minden jót ígérek, kövér eledelt — ámbár most nincs oly jó testi constitutiom, hanem majd meg lesz az is — ollóról, vasról, papírról, fésűről stb. civilizáló szerekről, megígérem, többé szó sem lesz! Szabadon fog tenyészhetni minden egyes szál saját tetszése szerint! — Gyertek vissza!

KAKAS MÁRTON EMLÉKLAPJAIBÓL.

Jövendőkről való gondoskodás.

Kakas Márton (az ablakon keresztül). Mit csinálunk Miska pajtás, ha a nemes publikum *a te szenvedéseid jutalmául* itt hagy bennünket a faképnél mindnyájunkat en compaignie.

Bolond Miska. Hát olyan világ van odakinn?

K. M. Bizony már a *szegény Tatár* koma a teritőn fekszik, a *Bohóc* is ki van nyújtóztatva.

B. M. Nekem van egy pár forintom; beállok *búza-kereskedőnek*.

K. M. Én meg *esztergályozáshoz* értek, már ki-nált is naponkint egy forint bérrel az úri utcában egy emberséges *esztergályos* mester.

B. M. Fogadd el, azt mondom. Még ha „vándorlásra“ kell menned, milyen jó lesz, ha *Wanderbuchot* kapsz s minden városban *Herbergre* mehetsz.

K. M. Én csak meg volnék így; de hát a többi? Mit csináljon *Bus Vitéz*?

B. M. Az könnyen beszél, neki legalább „*leve-se*“ van.

K. M. Ilyen *szomorúan* vagyunk, mi „víg lapok“.

B. M. Hát még a „szomorú lapok“? azok lehetnek csak *vigan!*

K. M. No Isten áldjon meg Miska. Majd holnap megint eljövök az ablakra.

K. M.!(az ablakon át). Jó reggelt Miska! Most vagyunk ám még csak bajban.

B. M. Ne ijesszess. Látod, hogy én *biztos* helyen vagyok.

K. M. Pest vármegye „*statáriumot*“ hirdetett ki mindennemű *szándékosan* célzott megtámadására a *békés polgárok* vagyonának.

B. M. No, no.

K. M. Aztán már most nem tudom, hogy a „*pränumeratio* hirdetés“ nincsen-e *odaérve?*

Nélkülözések.

Olasz város színház nélkül,
Jó lengyel nép templom nélkül,
Magyarok alispán nélkül,
Bécsi bankárok pénz nélkül,
Franziák háboru nélkül,
Angol urak gyapot nélkül,
Török hadsereg zsold nélkül,
Rájxrat határozat nélkül : —
Már az ember véges végül
Majd csak azzal is kibékül :
Hogy el leszünk — minden nélkül.

K. — s. M. — n.

Magyar [Miska levele Tallérossy Zebulonhoz a rabszolgatartók táborából.

Tekintetes Tallérossy Zebulon ur.

Fölösnek tartom megemlíteni, hogy életben és ismét *rendezett államban* vagyok; eléggé kiviláglik az, jelen levelemből, mint állításomnak tanubizonyossága. Nagyon örvendek, hogy nem szorulok többé a palaczk-postára, mely nagy bizonytalansággal jár; nagy különbség van ám a közt, hogy ha az én kezemben van a teli palaczk vagy a tenger hátán, mert az előbbi esetben tartalma egész biztossággal jut *rendelésének helyére*; azonban reményelem, hogy megkapta ezelőtt való leveletem az atlanti oceánról? tesék ezt megírni, mert becses *kormánylapja* ide nem jár. Tehát alig, hogy a minap ama palaczkot a viznek bocsátám, a tenger is kíváncsi vala tanultunk-e uszni? s megtette velünk a nagy próbát, melyet azonban, hála a számos évi gyakorlásnak, szerencsésen megálltam. A tenger nem vett be — magasabbra

hivatottat, hanem kivetett egy atlanti szigetre, melyet én azonnal birtokba venni legelső kötelességemnek tartám. Nemsokára szerencsés valék emberekhez hasonló élő lényeket felfedezni. Feléjek közeledvén észrevettem, hogy vadakkal van dolgom. Legégetőbb kérdés vala :

— Emberevők-e az urak!?

— Nem! volt a felelet, s nagyon örvendék, hogy atyámfiái, a vadak, olyan szelidek.

Lassanként aztán kipuhatoltam, t. i. mind csak *pantomimice*, egész állam-szerkezetöket, melyet egész meztelenségében közölni szándékom.

Képzelteti; Tallérossy Zebulon ur, menyire van hátra hazánkknak ezen része, ez a mi „*La Hongrie d'outré mer-ünk*“, ha elmondom, hogy ott a Deficit = 0, azaz aequale zero!

De még csak név szerint sem ismerik s azt kérdezték, hogy mi a? . . . Lehet az? Persze, nem kell azért őket megvetni, mi is oly tudatlanok valánk — valaha.

Az államadósság = 0

Az adó = 0

Ujonz-jutalék = 0

A zsandárok száma . . . = 0

Az álló sereg = 0 stb.

Minálunk még több nulla van az igaz, csak hogy előttök még egy-egy valódi szám is fülel.

A szükséges kinevezések után meghagytam a kaczikáknak, hogy a deficit szaporítására fordítsák a legnagyobb figyelmöket, mert az állam boldogsága is ugyanazon mértékben fog növekedni; azután folytatam utazásomat a déli államok felé, rövid idő mulva szerencsésen megérkezém s azonnal beálltam a szövethozottak seregébe. Becses válaszát várva várván maradok

alázatos szolgálója.

Magyar Miska.

= Hallod-e asszony! (no mi lesz?) nem hiában volt próféta Szt. Dávid, az a jövőöket tudta, lám még a mostani időkre is jó tanácsot adott, mit majd magam is használok, de még másoknak is comendálok (hát mi az a jó tanács?) mi volna egyéb mint a XXXIX-ik Zsoltár, mely így szól :

Magamban elvégezém és mondám,

Hogy dolgom megtartóztatnám,

Hogy nyelvem oly ígét ne ejtene,

Mely én nékem bút szerzene,

Én szájamra zabolát vetettem, stb.

= Atya. Mondjad a Stefinek : „Stefi csitt!“

Másfélèves fia. Defi cit!

Atya. Ebből nagy politikus lesz!

= Egy bécsi élcz-gyártó azt mondta, hogy a magyar követek közül Deák legtöbb „Schnitzer“-t szokott csinálni, mert — *képfaragással* foglalkozik.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

E hétre való orákulumok.

Az Űstökösnek az idén vagy kétezer előfizetőjével kevesebb van mint tavaly; hiszen nem mondta az országgyűlés, hogy ezt sem kell fizetni.

— — (Én csak azt hiszem, hogy a közönség maga is attól fél, hogy miután már két humoristicus lapszerkesztőt ért az *a fatum*, most már a mienk következik, azért tartózkodik az előfizetéssel). Pedig ez hibás számítás. Az aritmetika ellenkezőt bizonyít. Rég tudva van a tengerészek előtt, hogy mikor tengeri ütközet van, a ki meg akar menekülni, arra vigyázzon, hogy a hol a legelső golyó lyukat fur a hajó oldalán, abba a lyukba frissen dugja bele a fejét, mert Celsius számítása szerint úgy áll, mint 1 az 1273-hoz az a valószínűség, hogy oda ugyanabba a lyukba másodsor nem fognak beelőni.

— — Ki az, kire nézve az új esztendő még a görög naptárnál is későbbre kezdődik? (Nem tudom én). Bolond Miska: mert hogy ő csak Január 19-én szabadulván ki, akkor fogják elővenni az újesztendő köszöntőkkel mert azzal ugyan ne hizelkedjék magának, hogy azért, mert most strázsa áll az ajtaján a „boldog új évet“ kívánást valahogy kikerülje.

— — (Itt van ni a természetesoda! Londonban borsó és paszulyeső volt! Itt van, olvasd, ha nem hiszed, a Lloyd esti lapjában a börzetelegrámban: „Erbsen und Bohnen gefallen“. — Ez azt teszi, hogy borsó esett, paszuly esett). Hhaj édes atyámfia a hol az *esik*, ott azután „papiros“ is *esik*.

— — (Honnan támadt a bőven költő emberekre az a közmondás, hogy elkölnének a *Krisztus palástját is*?) Tán a Bécsi Presse vezércikkeiről, ott már közel járnak hozzá: a papijóságokig mentek.

— — Az esztendő még is jól kezdődik. A magyarok *reményi* Bécsben új térre találtak s ismét nagy zajt gerjesztenek. A bécsiek nem találják többé a magyarok *reményit* oly képteleneknek. A Pesti Napló egész vezércikket közöl róla, mily kedvező kilátása van a magyarok *reményinek*. Megjegyzendő, hogy nem azon *reményinkről* van szó, a mikkel tavaly úgy jártunk; hanem azon *Reményinkről*, a ki *hegedül* és concerteket ad: amazokról más valaki hegedül.

— — Párizsban egy legújabb dráma előadásán megtörtént, hogy mikor egy szabadelvű patriota olasz signore meg egy reactionarius bourbonista marchese egymást párbajra hívták; a publikum maga kezdett el egymás közt verekedni; s a parterren végezték el a szinpadon megkezdett viadalt, mely utoljára is a bourbonista püsségők leverésével végződött. (Hát még itt is föltámad *Borges*?)

— — Párizsból írják, Napoleon herczeg felesége jó *reménységben* van. (Csak a felesége?)

— — (Tavaly minden ember asztrakán-birka-prémes ruhát viselt, az idén meg rókaprémest. Hogyan van az?) Hát — mikor mi a *dívat*. A birka a türelem jelképe, a róka pedig a ravaszságé.

Szerkesztői sub rosa.

Rendes munkatársainkat praesentibus admoneáljuk, hogy contingenseikkel mielőbb compareálni siessenek. Sem a „jusculum nigrum“, sem a „Michael stultus“ szomorú casusa által magukat confundáltatni ne engedjék. A redactor mindenekért evictiót vállal magára, és a munkatársakat nem implicálja; ellenkező esetben sequestráltatik a tisztelt példány. Nec secus facturi! Örögszekér tartalmát nem közölhetjük. Komáromi adomák M. K. K-tól részben felhasználtnak. A satyricus rege nem adható. Alkotmányos alispány. Nem adatik. N. K-ra örömhango. Egy hajszállal nehezebbek a szükségesnél. Azzal a hajszállal, mely az Alsirath borotvahidjáról lerántja a jámbor musulmánt a Morhut vermébe. Ne kérd küldeménye részben használható. Rébusz egy ismert népdalra. Köszönjük az ezért járandó — *kvártélyt*. K. I. urnak. Hiszen közlünk mi eleget a magyar mythológiából, például alkotmány: etc. Csárdási küldeménye nem használható. Hegyparty. Csak arról nem lehet. Ne kérdi barátreguláját megfogadjuk „officium taliter qualiter peragere, mundum qua ire vult, permittere; — sed de Patre Quardiano semper bene!“ — Versemények — kemények.